

Buitenlandse huwelijken op Aruba: big business

ORANJESTAD — Een romantische trouwpartij op het strand. Een droom van veel jonge stellen en binnen het tijdsbestek van een paar jaar een internationale rage geworden. Op een aantal plaatsen in de wereld konden buitenlandse trouwlustigen al jaren elkaar het 'jawoord' geven. Het Schotse Gretina Green en het Amerikaanse Las Vegas hebben op dat punt een reputatie opgebouwd. Sinds twee jaar biedt Aruba die mogelijkheid nu ook.

Aruba is hiertoe overgegaan, nadat duidelijk werd dat trouwen op exotische locaties een industrie is geworden die veel geld in het laatje brengt. Een kleine surftrip op het internet leert dat veel bedrijven zich op deze lucratieve markt hebben gestort. Dat in die markt inderdaad veel geld omgaat moge blijken uit recente gegevens over trouwlustige Britten. Meer dan één op de tien huwelijken (elf procent) tussen twee Britse ingezetenen wordt tegenwoordig in het buitenland voltrokken. In 2003 betrof het 33.800 huwelijken, tegen 22.500 in 1998; dat is een stijging van 56 procent. Voor dit jaar verwacht men uit te komen op ongeveer 35 duizend in het buitenland voltrokken huwelijken.

STIJGING

Aan deze spectaculaire stijging liggen twee belangrijke redenen ten grondslag. Ten eerste is het aantal bestemmingen in het buitenland, waar kan worden getrouwd, flink toegenomen. Op de tweede plaats blijkt dat trouwen in het buitenland vaak goedkoper uitkomt (men hoeft immers niet honderden gasten uit te nodigen). In 2003 speenderden Britten voor ongeveer 204 miljoen Britse ponden of \$375 miljoen Amerikaanse dollars aan trouwen in het buitenland en aansluitende huwelijksreizen.

Lissy Lampe en Aida Pérez, twee Arubaanse dames die hun sporen in de lokale toeristenindustrie al lang hadden verdiend, beschikken, behalve over een heleboel ervaring, ook over een vooruitziend blik. Vijf jaar geleden begonnen ze hun bureau Aruba Weddings For You. Legaal trouwen van twee niet-ingezetenen was op dat moment nog niet mogelijk op Aruba; maar men kon wel al exotische party's aanbieden voor stellen die zich wilden verloven of voor partners die hun liefde voor elkaar na jaren nog eens wilden herbevestigen.

Het heeft de dames de nodige overredingskracht gekost, maar in 2002 ging de Arubaanse regering 'om'. Het initiatief bleek een schot in de roos. Volgens Betto Christiaans, ambtenaar van de Burgerlijke Stand, ging het in 2003 al om meer dan honderd gesloten huwelijken en hij signaleert een sterk stijgende lijn.

TROUWLUSTIG

In de maanden december en januari blijkt men over het algemeen iets minder trouwlustig, maar in de rest van het jaar wordt er aan de lopende band getrouwd; topmaanden zijn mei en juni en september en oktober. Zeventig procent van de kersverse echtparen die op Aruba in het huwelijksbootje stappen komt uit de Verenigde Sta-

In het stadhuis van Oranjestad trouwde donderdag het Zweedse paar Hakan Jönsson en Maria Söderqvist. Hakan en Maria leefden al jaren samen en kozen uiteindelijk voor Aruba als de plaats waar zij hun echtverbintenis wilden bevestigen. Ze werden vergezeld door hun dochters Rebecca en zoon Robert, die de ceremonie op video vastlegde. Betto Christiaans fungeerde als ambtenaar van de Burgerlijke Stand, terwijl Aida Pérez (l) en Lissy Lampe (r) als getuigen optraden.

ten; vijftien procent uit Nederland en de overige vijftien procent is afkomstig uit de rest van Europa, Canada en Zuid Amerika. Het burgerlijk huwelijk moet worden voltrokken in het stadhuis aan de Wilhelminastraat. Daaraan zijn wel de

nodige voorwaarden verbonden. Men moet uit het land van herkomst een document meebrengen waaruit blijkt dat beide partners ongehuwd en trouwgerechtigd zijn. Indien een van de partners eerder getrouwd is geweest moet men de scheidingsakte kun-

nen overleggen; in het geval een vorige partner is overleden de overlijdensakte. Bruid en bruidegom in spe moeten daarnaast een gecertificeerde geboortekte meebrengen en een geldig paspoort. Dat laatste geldt ook voor de mee te brengen getuigen.

De kerkelijke inzegening kan ook op Aruba plaats vinden. Voor protestanten, joden en rooms-katholieken gelden daarbij afwijkende voorwaarden. Een katholieke inzegening moet in elk geval in de kerk gebeuren. Voor protestantse inzegeningen is de

kleine oude protestantse kerk in de Wilhelminastraat een geliefde plek. Maar op het strand of elders kan ook. Het strand bij ondergaande zon blijkt bij trouwlustigen het meest in trek voor een ceremonie.

Voor Lampe en Pérez is bijna niets teveel om er voor hun cliënten een onvergetelijk gebeuren van te maken. Zij zorgen voor de afhandeling van alle administratieve rompslomp, inclusief de noodzakelijke beëdigde vertalingen en het verzenden van documenten achteraf. In overleg met bruid en bruidegom wordt gezorgd voor de ambtenaar van de burgerlijke stand, de pastoor, dominee of rabbi, de fotograaf, de bruiloftstaart, de bloemen, taxi's, bussen of limousine, een rode loper, locaties, catering, muzikanten, gegraveerde champagneglazen, geborduurde servetten: je kunt het zo gek niet bedenken, of er wordt voor gezorgd.

Het bureau van Lampe en Pérez maakt reclame op het internet via eigen en verschillende andere sites en via diverse hotels op het eiland. Er zijn ook hotels die zelf hun diensten aan trouwlustigen aanbieden maar daar probeert men zoveel mogelijk in eigen huis te organiseren; bij onafhankelijke bureaus is er een bredere keus in locaties en toeleveranciers van verschillende diensten. Dat het concept aanslaat blijkt uit de vele schriftelijke dankbetuigingen, die regelmatig vergezeld gaan van cadeautjes of andere aardigheden. Hoelang hoe meer melden toekomstige bruidsparen zich aan voor een trouwpartij op Aruba dankzij mond-tot-mondreclame.